

คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โรคฝีดาษลิง (Monkeypox)

เกิดจากเชื้อไวรัสกลุ่ม "Poxviridae"

โรคนี้พบมากในประเทศแถบแอฟริกากลางและแอฟริกาตะวันตก ได้แก่ แคมeroon สาธารณรัฐแอฟริกากลาง คองโก กาบอง โลบีเรีย ไนจีเรีย และเซียร์ราลีโอน

การติดโรค

ติดโรคจากการสัมผัสโดยตรงกับเลือด สารคัดหลั่ง หรือ ตุ่มหนองของสัตว์ที่ติดเชื้อ หรือ ถูกสัตว์ที่มีเชื้อกัดข่วน การประกอบอาหารจากเนื้อสัตว์ป่า หรือ กินเนื้อสัตว์ที่ปรุงสุกไม่เพียงพอ หรือ อาจติดทางอ้อมจากการสัมผัสที่นอนของสัตว์ป่วย

เมื่อคนรับเชื้อเข้าสู่ร่างกายจะมีระยะฟักตัวประมาณ 7-14 วัน อาจนานถึง 21 วัน

อาการ

- เริ่มแรกจะมีไข้ ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อ ปวดหลัง ต่อมาเผลียงโต หนาวสั่น อ่อนเพลีย
- จากนั้นจะมีผื่นขึ้นบริเวณแขน ขา ผื่นจะกลายเป็นตุ่มหนอง
- ในระยะสุดท้ายตุ่มหนองจะตกสะเก็ด อาการป่วยจะประมาณ 2-4 สัปดาห์

ผู้ป่วยส่วนใหญ่จะหายจากโรคได้เอง

การป้องกันควบคุมโรค

หลีกเลี่ยงการสัมผัสโดยตรงกับเลือด สารคัดหลั่ง หรือตุ่มหนองของสัตว์ที่ติดเชื้อหรือสัตว์ป่า

หลีกเลี่ยงการกินเนื้อสัตว์ที่ปรุงสุกไม่เพียงพอ

หมั่นล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่และน้ำหรือเจลแอลกอฮอล์เมื่อสัมผัสกับสัตว์หรือคนที่ติดเชื้อหรือเดินทางเข้าไปในป่า

ไม่นำสัตว์ป่ามาเลี้ยง หรือนำเข้าสัตว์จากต่างประเทศ โดยไม่มีการคัดกรองโรค

กรณีมีการเดินทางกลับจากประเทศที่เป็นเขตติดโรค ต้องทำการคัดกรอง และเฝ้าระวังอาการจนครบ 21 วัน หากมีอาการเจ็บป่วยให้รีบไปพบแพทย์ทันที และทำการแยกกักตัว

ข้อมูลจาก : กองโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค วันที่ 20 พฤษภาคม 2565

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (official)

<https://www.med.cmu.ac.th/>

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Faculty of Medicine Chiang Mai University

: MEDCMU